

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1803**z dnia 20 listopada 2018 r.**

upoważniająca Francję do zawarcia umowy, odpowiednio, z Saint-Barthélemy, Saint-Pierre i Miquelon, Nową Kaledonią, Polinezją Francuską oraz Wallis i Futuną w sprawie traktowania przekazów pieniężnych pomiędzy Francją a każdym z tych terytoriów jak przekazów pieniężnych w obrębie Francji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847

(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7434)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając wniosek Francji na mocy art. 24 rozporządzenia (UE) 2015/847,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Komisji 2009/853/WE⁽²⁾ Francji przyznano odstępstwo w odniesieniu do przekazów pieniężnych między Saint-Pierre i Miquelon, Majottą, Nową Kaledonią, Polinezją Francuską oraz Wallis i Futuną a Francją.
- (2) W dniu 24 marca 2017 r. Francja wystąpiła o odnowienie odstępstwa w zastosowaniu art. 24 rozporządzenia (UE) 2015/847 dotyczącego przekazów pieniężnych pomiędzy, odpowiednio Saint-Barthélemy, Saint-Pierre i Miquelon, Nową Kaledonią, Polinezją Francuską oraz Wallis i Futuną a Francją.
- (3) Francuskie terytoria zamorskie objęte decyzją 2009/853/WE różnią się od tych, dla których wnioskuje się o przedłużenie odstępstwa. W związku z tym wniosek Francji wchodzi w zakres art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/847.
- (4) Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/847 przekazy pieniężne pomiędzy, odpowiednio, Saint-Barthélemy, Saint-Pierre i Miquelon, Nową Kaledonią, Polinezją Francuską oraz Wallis i Futuną a Francją są od dnia 24 marca 2017 r. traktowane tymczasowo jak przekazy pieniężne w obrębie Francji.
- (5) W drodze procedury pisemnej Komitetu ds. Zapobiegania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu w dniu 25 maja 2018 r. państwa członkowskie zostały poinformowane, że Komisja uznała, że dysponuje wszystkimi informacjami koniecznymi do rozpatrzenia wniosku Francji.
- (6) Status Saint-Barthélemy wobec Unii uległ zmianie – na mocy decyzji Rady 528/2012/UE⁽³⁾ stał się on krajem i terytorium zamorskim stowarzyszonym z Unią. Na mocy układu monetarnego zawartego dnia 12 lipca 2011 r. pomiędzy Unią Europejską a Republiką Francuską⁽⁴⁾ Saint-Barthélemy stanowi część obszaru walutowego Francji, a euro posiada status prawnego środka płatniczego na tym terytorium.
- (7) Status Majotty wobec Unii także uległ zmianie – na mocy decyzji Rady 2014/162/UE⁽⁵⁾ obszar ten stał się francuskim departamentem zamorskim i jednym z regionów najbardziej oddalonych Unii. W związku z tym Majotta nie powinna być objęta zakresem niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/853/WE z dnia 26 listopada 2009 r. upoważniająca Francję do zawarcia umowy, odpowiednio, z Saint-Pierre i Miquelon, Majottą, Nową Kaledonią, Polinezją Francuską oraz Wallis i Futuną w sprawie traktowania przekazów pieniężnych pomiędzy Francją a każdym z tych terytoriów jak przekazów pieniężnych w obrębie Francji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 312 z 27.11.2009, s. 71).

⁽³⁾ Decyzja Rady nr 528/2012/UE z dnia 24 września 2012 r. zmieniająca decyzję 2001/822/WE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzję o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 264 z 29.9.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Układ monetarny między Unią Europejską a Republiką Francuską dotyczący utrzymania euro jako waluty we Wspólnocie Saint-Barthélemy w związku ze zmianą jej statusu wobec Unii Europejskiej (Dz.U. L 189 z 20.7.2011, s. 3).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2014/162/UE z dnia 11 marca 2014 r. zmieniająca decyzję 2004/162/WE w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do Majotty, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. (Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 3).

- (8) Saint-Pierre i Miquelon, Nowa Kaledonia, Polinezja Francuska oraz Wallis i Futuna nie stanowią części terytorium Unii, określonego zgodnie z art. 349 Traktatu. Saint Pierre i Miquelon, zgodnie z decyzją Rady 1999/95/WE ⁽¹⁾ oraz Nowa Kaledonia, Polinezja Francuska oraz Wallis i Futuna, zgodnie z Protokołem nr 18 w sprawie Francji załączonym do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wchodzą jednak w skład obszaru walutowego Francji i na wszystkich tych terytoriach euro posiada status prawnego środka płatniczego.
- (9) Saint-Barthélemy, Saint Pierre i Miquelon, Nowa Kaledonia, Polinezja Francuska oraz Wallis i Futuna spełniają zatem kryterium określone w art. 24 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia (UE) 2015/847.
- (10) Dostawcy usług płatniczych w Saint-Barthélemy, Saint-Pierre i Miquelon, Nowej Kaledonii, Polinezji Francuskiej oraz Wallis i Futunie uczestniczą bezpośrednio w systemach płatności i rozrachunków we Francji, mianowicie CORE albo Target2-Banque de France. Spełniają oni zatem kryterium określone w art. 24 ust. 1 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) 2015/847.
- (11) W odniesieniu do rozporządzeń Unii mających zastosowanie do Saint-Barthélemy, Saint-Pierre i Miquelon, Nowej Kaledonii, Polinezji Francuskiej oraz Wallis i Futuna Francja musi przyjąć w tym celu przepisy szczególne. Przyjęcie przez Francję zarządzenia nr 2016-1635 z dnia 1 grudnia 2016 r., a w szczególności jego art. 18 i 19, stanowi zapewnienie, że terytoria te włączyły do swoich porządków prawnych przepisy odpowiadające przepisom rozporządzenia (UE) 2015/847.
- (12) Saint-Barthélemy, Saint-Pierre i Miquelon, Nowa Kaledonia, Polinezja Francuska oraz Wallis i Futuna przyjęły zatem takie same przepisy jak te, które zostały ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2015/847, i wymagają ich stosowania od dostawców usług płatniczych podlegających ich jurysdykcji, spełniając w związku z tym kryterium określone w art. 24 ust. 1 akapit drugi lit. c) tego rozporządzenia.
- (13) W związku z tym właściwe jest udzielenie Francji odstępstwa, w sprawie którego złożyła wniosek.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Francja jest upoważniona do zawarcia umów z, odpowiednio, Saint-Barthélemy, Saint-Pierre i Miquelon, Nową Kaledonią, Polinezją Francuską oraz Wallis i Futuną w sprawie traktowania przekazów pieniężnych pomiędzy tymi terytoriami a Francją jak przekazów pieniężnych w obrębie Francji do celów rozporządzenia (UE) 2015/847.

Artykuł 2

Decyzja 2009/853/WE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Věra JOUROVÁ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.1999, s. 29.